

Be a Nelson – RUZIE

RUZIE

Nelson Mandela woont in dit fictieve verhaal met vrienden in een huis. De vrienden maken vaak ruzie. Nelson helpt om deze op te lossen. Met het oplossen van deze simpele huisruzie, wordt de verbinding gemaakt met de 'ruzie' die er in Zuid-Afrika is. Ook bij die 'ruzie' zet Nelson zich in voor een oplossing.

Verhaal

Rinkel de kinkel.

Nelson schrikt. Hij zit in zijn kamer en leest een boek. De zon is net op.

Bammerdebam.

Het lawaai komt uit de keuken. Hij weet wat er aan de hand is. Ruth en Percy. Ze maken ruzie. Dat gebeurt bijna elke ochtend. Ruth wil eieren bakken. Percy wil koffiewater koken. Ze moeten allebei bij het fornuis zijn. Maar daar is plek voor één persoon.

Nelson kijkt uit het raam. Hij zucht. Zal hij vandaag blijven zitten? Net doen of hij het niet hoort?

'Ga weg!' Ruths stem haalt hem uit zijn gedachten. Hij springt op uit zijn stoel en loopt naar de keuken. Hij ziet Ruths rode wangen en Percy's donkere ogen.

'Goedemorgen allebei,' zegt hij. Hij laat het extra vrolijk klinken.

'Niks goedemorgen,' roept Ruth. 'Hij daar...!' Ze wijst naar Percy.

'Nelson, ik wil alleen wat water koken,' zegt Percy. Hij heft zijn handen op. 'Verder helemaal niks.'

Nelson zwijgt. Hij gaat zitten en wacht tot Ruth haar eieren op een bord schuift en Percy een kop koffie heeft. Ze willen allebei snel de keuken uitgaan.

'Hier blijven!' roept Nelson. 'Kom maar even zitten.' Hij schuift twee stoelen naar achteren.

Percy kijkt verbaasd en Ruths wangen worden weer rood.

Nelson kijkt van de een naar de ander. 'Jullie hebben elke ochtend ruzie,' zegt hij. 'Dat kan toch niet?'

Ruzie hoort erbij. Maar zullen we proberen een oplossing te vinden?'

Percy blaast de damp boven zijn koffiekop weg. Ruth staart naar de tafel.

'Een oplossing waar jullie allebei tevreden mee zijn,' zegt Nelson.

Percy kijkt op. Ruth ook.

'Is die er?'

'Dat kan nooit.'

Direct houden ze allebei hun mond weer.

'Laten we het proberen,' zegt Nelson. 'Wat is er aan de hand?'

Ruth vertelt over haar gebakken eieren. Dat ze erbij moet blijven. Anders branden ze aan. Verschrikkelijk zou dat zijn. Eieren zijn duur.

Percy zegt dat hij koffie nodig heeft 's morgens. Het is het eerste wat hij doet als de wekker is gegaan: koffiewater opzetten. Met een slaperig hoofd komt hij in de keuken. Waar Ruth eieren bakt. Maar hij moet erbij.

Nelson kijkt van Percy naar Ruth en van Ruth naar Percy.

'Hoe kunnen jullie dat samen oplossen?' vraagt hij.

Het blijft lang stil. Er klinkt alleen het blazen van Percy en het kauwen van Ruth. Als zij haar bord leeg heeft, kijkt ze naar Percy.

'Misschien...' begint ze.

Percy knikt. 'Zoiets dacht ik ook. Zou je dat willen?'

Ruth lacht. 'Je weet nog niet eens wat ik wil zeggen.'

Percy lacht ook. 'Jawel hoor, ik ken jou. Jij wilt zeggen: "Als ik nou jouw koffiewater opzet."'

Ruth gooit haar hoofd naar achteren en lacht keihard. 'Kun jij gedachtenlezen of zo?' Percy kijkt haar ernstig aan. 'Nee,' zegt hij zacht, 'maar ik weet hoe lief jij bent. Hoe graag je wilt dat we fijn samen in dit huis wonen. Zonder ruzie.'

Nelson staat op. 'Vrienden, dank jullie wel. Jullie lossen het samen op. Ik ben blij.' Hij loopt naar de keukendeur. 'Blij dat ik voortaan 's morgens rustig kan lezen,' zegt hij en knipoogt.

Als hij naar zijn kamer loopt, hoort hij Percy zeggen: 'Dan was ik jouw bord en pan wel even af. Ik moet toch ook mijn koffiebeker afwassen.'

Nelson ploft in zijn stoel. Hij draait zijn hoofd naar de zon en doet zijn ogen dicht. Wat fijn dat deze ruzie is opgelost, denkt hij.

Dan komt er een wolk voor de zon. Buiten op straat is ook veel ruzie. Witte mensen zijn de baas in het land. Gekleurde mensen mogen niet in sommige parken komen. Ze mogen niet op bankjes zitten.

Een witte vrouw en een zwarte man mogen niet samen trouwen.

Er rolt een traan over Nelsons wang. Die ruzie is nog lang niet voorbij. Maar hij zal niet in zijn stoel blijven zitten. Hij zal niet doen alsof hij het niet ziet. Hij zal helpen deze heel grote ruzie op te lossen.

Ook al is het heel moeilijk.

INFORMATIE: Nelson Mandela zit 27 jaar opgesloten op Robbeneiland, een gevangeneiland, omdat hij probeert het conflict tussen witte en gekleurde mensen op te lossen. In 1990 komt hij vrij en wordt zelf president van zijn land. De eerste president van Zuid-Afrika die gekleurd is.